

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

מסורת הש"ס

[illegible]

זרה אור השלם

[illegible]

ליון הש"ס

תוס' ד"ה והלבאת וכו' וא"ת
אמאי איצטרך. ע"י נרבות דף
כ ע"ב וזמערד סס: בא"ד
ע"ג כבול נסרא. וכן דעת
הרמב"ם עינין ד' נג ע"ד ד"ה
מחלן והר"ם פ"ב דשנת דף
לז: בספ"ד אע"ג דבבב
ובבבא ק"ל כוונתו. ופי'
גניס ד' סט ע"ב תד"ה
והלכתי:

הנהגות הב"ח

(א) היום' ד"ה הא' לא וכו'
 שמתו בלבד הס"ד: (ב) ד"ה
 אכחא וכו' הלכות מדינה ג"כ
 אלא לישא אשכחן לקמן בדף
 לא ע"כ:

מִנְחָה תוֹסֶפֶת

[illegible]

ר. בוטייניש' שטענ'ן של בידל וזורח'ן הרבה מהן בחוט אחד
צוין אומן כמין ענק ונשא'ן גזע'רען למכור. ויש גורק'ן פתח'ת
של זכוכית כמין טבעות דקים וקור'ן אומן פורל'ש ובלש'ן
צוין שטעט'ט: **הר שופט**. מלא חוט הענק: **מיקדש** לי.
צוין שאלה: **הב אשק** וצד'י. דלל
מזה לדיבורא: **תגא דמלכא**.
צוין המלך טענע: **והלכטא כר'א**.
צוין ושל דף ח. התקדש' לי בצננה
לא דירג הר' וז **מקודשת** ושלש
אמר רב נחמן. דאמר לעיל
מנה אין כאן משכ'ן אין כאן:
מקודש לי. והיא נכרסות
ה לקדש' כגון שלל גברה: **לשער**
י. ונמלך דר' האי גוינא
א: **מאי טעמא קרי' כיו יקנו**
ס דכס'י ומוכר'. בתמיה קרי' ביה
קא וינמא דל'ו העברה קאמר
לוקח מקדש' לעל' ונמשה דכס'י
במי נמשי: **הלכטא ינינא**. למשה
ע: **הסס נמי**. גבי שטר צד'י
והקא ח'א ספר המקנה אלמא
כר נמלך לנאק' דכס'י והקא
כס'י ואמן וירמיהו היה קוה' את
יה' מיד חממל אלמא מוכר כושב
מכורה ק' ונמלך ביד לוקח אבל
כ' י' יקח כס'י: **בין ע"י טעמא**.
אלמא היה מדעמו: **אב מדעמא**.
אלמא אמרה לו לקבל. והא דבעי'ן
לא דידה והוא שגברה: **שלל למשה**.
תגא לשם אשה אחרת ונמלך:
י'א'ה

מִרְיָם וְזִבְנֵי הָתָם מִזְכֵּר כֹּתֹב לוֹ שְׂדֵי מִכּוּרָה לֶךְ
וּדְרֶשֶׁת לִי אָמַר רַבָּא הָתָם מַעֲנִינָא דְקָרָא וְהִכָּא מַעֲנִי
נִרְמָא מִאֲחֻזּוֹתָיו בְּמִזְכֵּר תִּלְהֵי רַחֲמָנָא הִכָּא כְּתִיב יְיָ
נִמִּי כְּתִיב יִשְׂרָאֵל בְּכֶסֶף יִקְנוּ קְרִי בִּיה יִקְנוּ מֵאִי
וְזֹס דְּכְתִיב וּמִכֵּר ה"נ קְרִי בִּיה כִּי יִקָּח דְּכְתִיב יִתְּנֵה
אֵל אָמַר רַבָּא הִלְכְתָּא יִנְהֵו וְאִסְמִכְיֵהוּ רַבְנָן אִקְרָא
כְּתִיב וְאִקָּח אֶת סֵפֶר הַמִּנְחָה וְאָמַר רַבָּא אָמַר רַב
עַל הָחֵרֶס אַע"פ שֶׁאֵין כּוֹ שׁוֹה פְּרוּסָה בְּתָךְ מִקְדֻשֶּׁה
לִי לְאִינְתּוֹ בִּין ע"י אָבִיהָ בִּין ע"י עֲצָמָה יְיָ
אֵל בְּגֵרָה כָּתֹב לֵה עַל הַנִּייד אוֹ עַל הָחֵרֶס אַע"פ שֶׁ
מִקְדֻשֶּׁת לִי הִרִי אֵת לִי לְאִינְתּוֹ הִרִי אֵת מִאֲוֶרֶס
יְיָ בִּין ע"י עֲצָמָה יְמַרְעֶתָהּ וְהוּא שְׁכֵנֶרָה: בְּעִי
מִטֵּר אִירֻסִּין שְׁכַתּוֹ שְׁלֵא לְשִׁמָּה מִהוּ הָיוּת

[illegible]

הב אשקי וישי אנה מק
דמקודשת "כ"ש כשא
היתה שואלת שלא נחזרת ק
הב אדעתא דמעיקרא קאמ

היהיא איתתא אמרה
אמר לה אי יחיבנא
לה ליה חבה מיהבה
ה מיהבה לאו כלום
ה קא שתי חמרא
תתא אמרה ליה הב
ויהבנא לך מקודשת
שקין אמר רב חמא
לאו כלום הוא ההוא
חמרי מדקלא אחאי
לי תרתי אמר לה אי
לי אמרה ליה שדי
הכל שדי משרא לאו
רב אשקי וישיד מהו
הב סמא בר רקתא
מקודשת והלכתא
מ שיראי לא צריכי
הלכתא כרכא אמר
רביצד כתב לו על
ע"פ שאין בו שוה
לי בתוך מאורסת לי
מקודשת מתקין לה
לא דמי האי שטרא
נא בעל כותב בתך
נא דקרא החם כתיב
בבעל חלה רחמנא
עמא קרית ביה יקנו
תתי נתתי איש קנו
ואיבעית אימא החם
מן כתב לו על הנייד
ודשת מדעתו והוא
בו שוה פרוטה הרי
לי מקודשת בין ע"י
שמעון בין לקיש
ציאות מקשין מה
גיאות

הביא לעיל (דף ט.) כמה
י"ב שומא אלז אמר לה
כרבה "טע"ז דבכל דוכ
(ג.) דלמר כתב לו ע"ה
מאן דבעי לאחויי חמימ
ליה מאי דבעי ותנן הויא
ד' דהכא אחיא כ"ר אלעזר
דבבא לו אחיא כ"ר מאיר
אין מוריס ממורב כלום
יכול להזדייף וחכמים מכ
ע"ה (ספ.) לא השביר ר'
אחי עשוי אלז לקדש ר'
ליה לרחיה כמו ק' בנע
י"פ שהיא צריכה לרחיה ע
רחיה להתקדש בלא שטר
השטר וכן י' בשוה פרו
(ספ.) דמכר מתקנה שדרו
ג' בג' הבעל כומ"ב (ה) (ב)
אחד הוי הלכא ושטר קד
האי גוואל אשכחן ברש
בשטר ואימי קרא דמתי
מתי ע' פרש (ג.) (גלוס)

שבת. וא"ת מי גרע מתן מעות לפלוני
דעת תן לי וי"ל דשאי הכא דמעיקרא
זשין ומשום הכי איכא למימר כשאומרת
ה: **ב"ב** אשקי אשקויי ב"ה. הך תלם
עובדי אינטרין לאשמועינן דבשום
דבר אין מועיל לא במידי דאכילה
ושתייה ולא בשאר מילי:

[illegible]

דגריס בזה קריל הלכתא כרבה
דמשמע בזה דוקא ולא בכולי גמרא
מיהו קשיא אמאי לא קאמר ביהדיא
הלכתא כחומיה דרבה בדלמא דהלכה
כר' אלעזר והלכתא כרבה דאמר ר' אבהו
נחמן ואומר ר"ח דאחא לאשמועינן
דדוקא שיראי הוא דלא לריבי שומא
לפי ששומאן דיעו קתא ואין גרילין
לעשות וכו' כל כך אלב שאר דברים
נגון אנניס טובות ופירושים
שאינן טובות אללא מעט ורגילים
לעשות בהרבה יותר משוייסי' לריבי
שומא משום דלא סמכה דעתה
ולפיכך נהגו והוא לקדם טענות
שליין בה אכן דלא דלמא דברק
שי (דף מח): שהסוּף לה נוסף משלו
יש לומר ששמו אומי' אי נמי יהוא
נוסף כגון שיראי שידוע שיהיה קתא
והוא דברא דקדש בנאנא דריוחא
(לקמן דף ג.) והוא רב חסדא משער
אי אית ביה שיה פרוטה אבנא
דכחולא לא הוי כשאר אנניס טובות
אללא דקף אנני שם כדאשכחנא פ"ה
דסוהה (דף ע"א) הדרוס דגניה
לבה"מ ק' בנאני דישא וכוחל' וממרמא
ויח' דבריו עוד ו"מ שנה" לא קאמר
ויו שחי שומאן בעי שומא לפיכך פסק
קריל כחומיה: **כרבה** ע"י הגי' דר' ונח
ועל המס' שדי מבורה **לך** שדי מבורה
ה' ציי דינא לכבוד אחספא כ' וקאמר
ליו כהנ דיו שמשע אלב על מרס ליכא
דלמא (גיטין דף פו.) עדי ממריה דרמי'
דנענין בשטר קדישין עדי חמיה
דדבר שיכול להודיין הוא ותנן בפ"ב
ו' ו' ומרמ' מלן מחסרי' ר' אלעזר ש"מ
גשור אללא בגיטין כד בשטרות לא ה"מ
העדי ולקנותו ש' שדה עדי גיטין
ההויל כדלמא בפ' הכותב (מכתיב פט):
רו לא לך נעשה: **אף** ע"י פי שאין
אלב לקמן (דף ע"ט.) בני שדי מבורה
כ' כמו בןין פ' שיה פרוטה ו"ל משום
הקמ"ל דלא צני: **הא** דמי דמי
הלכתא גינהו: ימיה כיון דהלכתא
אין נפקי מבי יקח דעל כותבו דמי
קתא כתיב (מה נב): דקאמר הי קרא
קתא ספר המקנה ושמה ו"ל דכיון
יקח לומר מנהג היה כר':

עין משפט
גד מצות

ע א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד
 טו טז טז יח יט כ כא כב כג כד
 כה כז כח כט ל לא לב לד
 לה לו לז לח לט
 סא סב סג סד סה
 סז סח סט סק
 עא עב עג עד עה
 עז עח עט עק
 פא פב פג פד פה
 פז פח פט פק
 קא קב קג קד קה
 קז קח קט קק
 רא רב רג רד רה
 רז רח רט רק
 שא שב שג שד שה
 שז שח שט שק
 תא תב תג תד תה
 תז תח תט תק

לענין חז"ל

כּוּטִינִי"שׁ, כּפּתּוּרִים,
פּוּרִיל"שׁ (פּוּרִילִי"שׁ), טַבֵּעוֹת
זִכּוּכִית דְּקוֹת,
אַרְשִׁטִּנִּית (מִרְשֵׁטִנִּי"שׁ),
עֲנֻקִים, שְׂדֵשֵׁרוֹת.

מוסד רשמי

הוצא בסוף המסכת.

תום' ר"י הזקן

[illegible]

12

נחמן, כיון דאיכא ברייתא דלכאורה משמע דפליגי עלייהו, איצטריך חלמודא למפסוקי דרשב"א מהי נלא כללז האבא, וליכא איפוקי לך, ובפסיק גיטין (ו' א') אסיקנא ומתחבר רשב"א ליתא חורף שאין שם אלם שם האיהל ולא שם האשה ולא זמן, ועוד, דבכל ודבר שיש בו סמך לא איירי קרא, דליכא סמיך קמא קודשא ברוך הוא, ואפילו חימא דמכוש וכל סמך אינו כמו שכתבנו, הלכא ענינא. כלומר שכן קבלו פ"י ענין קדושין מסיני וכו'.

[illegible]

במנה ותחן לה ידנו מקדושת יושלים, וכדאסקה רב אשי דמונה והולך דעתה בחיטה לאשמעין דהנהו שניא רמשי' שנייא הוה. **ה**ענין או על החסם מוסל בקרושין סו'טין. והנה דכחט ודא בקרושין ודאי בקרושין דאש' רבני תשכח דאיתקש סו'טין. לציאה אלא כמה שפוסל הגט מהיות גט, אבל כמה ש שהקשה תורה הייה לציאה יש לנו לומר שמה הוא ספק בקרושין הכי נמי